

pil prvokrat v življenju, pa se nisem nič zavedel!»

Vse se dobi, le eno ne! Prvi: »Danes vse dobiš, kar hočeš!« — Drugi: »Ugovarjam! Ni res!« — Prvi: »No? Kaj?« — Drugi: »Dote brez žene ne dobiš!«

Haheh! hohol! Kakorkoli se kdo zna smejati, na ha, he, hi, ho, hu, za vse je knjiga »Iz otroških ust, I. del 8.50 Din, II. del 16 Din, ki se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

DOPISI

Sv. Križ nad Mariborom. Od meseca maja naprej je bila naša hribovska župnija brez stalnega dušnega pastirja. Šele s 1. septembrom je bil imenovan za stalnega župnika naša župnija g. Franc Hren, kaplan pri Sv. Trojici v Halozah. — V nedeljo, dne 9. septembra, smo pa imeli drugo izvanredno slovesnost. Ob mnogobrojni udeležbi faranov se je vršila blagoslovitev novopostavljenega znamenja: Črvičove kapelice. Pri slovesnosti je sodeloval tukajšnji pevski zbor pod spretnim vodstvom našega bogoslovca Tončka. — A v nedeljo, dne 16. septembra, na Malo Križevu, se bo zopet dvignil zastor našega društvenega odra. Vprizorila se bo po večernicah prelepa Finžgarjeva ljudska drama »Razvalina življenja«, v kateri se zrcali kvarni vpliv demona alkohola. Farani in okoljani se vabite k tej prelepi prireditvi! Bog živi!

Ruše. Ruški cerkveni shod je za nami. Udeležba je bila izredno velika. Poseben jubilej je letos imela romarska procesija od Sv. Lovrenca v Slov. gor. Njen voditelj M. Zlodnjak je že 40krat pripeljal romarje k Materi božji v Rušah, 45krat pa je sam poromal v Ruše. — Med dobrimi romarji je bilo kakor povsod tudi nekaj žeparjev. Ker so pridigarji svarili romarje pred temi sovražniki, so le-ti nekaj izpraznjenih denarnic iz maščevanja vrgli v klet župnišča. Tam jih dobije lastniki. — Popravila pri cerkvi naglo napredujejo. Gornji del stolpa je že prekrit in se bakrena streha lepo strinja s celo stavbo.

Trbonje. Dne 1. kimovca smo položili k večnemu počitku Terezijo Kogelnik, rojeno Uršej, iz Pameč, staro 27 let, omoženo 2 in pol leta. Žaluje mladi vzorni mož in kmet pri Sv. Danijelu. Zapušča malega fantiča 15 mesecev starega. Pred 14 dnevi smo pa izročili materi zemlji sestro žalujočega gospodarja, Marijo Kogelnik v starosti 40 let. Naj v miru počivata!

Slovenska Bistrica. Zadnja nedelja nam je nudila prav poseben užitek. Obhajali smo na najslavesnejši način 700letnico naše škofije. Okoli 100 pevcav iz cele dekanije je zelo ganljivo prepevalo pri poznem opravilu v naši prostorni in za petje silno ugodni cerkvi. Po večernicah pa se je vršil v nabito polni dvorani hotela »Beograd« pevski koncert Kat. prosvetnega društva Slov. Bistrica. Nastopili so pevski zbori: Zg. Poljskava, Laporje, Makole, Tinje in Slov. Bistrica — najprej vsak za sebe, a po slavnostnem govoru, v katerem nam je mestni kaplan vlč. g. Stiper St. v izbranih besedah razložil ustanovitve in pomen naše škofije za Slovence ter omenjal delovanje bistriškega rojaka škofa Zimmermana in obširno povdarjal zasluge našega nesmrtnega A. M. Slomška, so nastopili združeni zbori s tremi krasnimi skladbami ter so zaključili pomenljivo prireditev s skoraj že narodno himno: »Povsod Boga.« Vem, da gospod urednik ne sprejema opisov različnih prireditev, ker pač imate premalo prostora; to je bil menda tu-

di vzrok, da v zadnji številki niste objavili našega sporeda. Toda upam, da to-le poročilo radevolje objavite. Saj je vendar to nekaj posebnega, če se cela dekanija združi v proslavi 700letnice in sicer z ubranim petjem, ki je posebna lastnost Slovencev. Ima pa taka prireditev tudi veliki vzgojni pomen. Mladina se uri v poštenem petju in dostojnem nastopanju, poslušalci pa spoznavajo, kako se lepa pesem v različnih krajih goji. Da je v dolini in vinskih krajih pesem doma, je znano povsod. Da se pa nahaja tudi visoko na Pohorju pevsko društvo Tinje, nas je posebno prijetno presenečilo. Le to odločno nasvetujemo vsem podeželskim zborom, naj kolikor le mogoče gojijo narodno pesem, ki pride pevcem iz srca in sega poslušalcu v globino duše. Koliko truda je bilo pri učenju in proizvajanju umetnih komadov, a kako prijetno je bilo gledati in poslušati pevce, ko so nam proizvajali narodne pesmi: Bratje Slovenci smo, Hej na goro, Pod trto bivam zdaj! Naša odkrita želja je, da se vsako leto priredi enaka tekma pevskih zborov pri nas ali pa koderkoli!

Sv. Barbara v Slov. gor. Pretekli torek je umrla v bolnici v Gradcu tukajšnja rojkinja gospa Antonija Kene, rojena Čaplo, soproga poštnega poduradnika v Mariboru. Rajna je bila vzgledna žena in izvanredno dobra mati, ki je imela tudi vedno dobro srce in odprto roko za reveže. Pokopana je bila zadnji četrtek na graškem centralnem pokopališču.

Sv. Bolfank v Slov. gor. »Domovine« bode skoro konec v naši fari. Menjeva je še vedno prihajala k nam sicer v majhni nakladi, a še celo ta se zadnji čas zelo krči. Prav je tako, da se bo z malimi izjemami popolnoma odstranila iz našega kraja. Saj ne prinaša nič dobrega, nič drugega, nego politično in strankarsko sovraštvo. Sovraštva je itak vedno preveč, premalo pa prave krščanske ljubezni do bližnjega — Opažujoč življenje in vrvenje našega kraja, posebno pa naš sosedni okoliš, imam pred očmi dejstvo, da se letos, kljub temu, da je dovolj lepega vremena, veliko dela črpa ob nedeljah. Tiste stare olajšave še izza svetovne vojne, ko je primanjkovalo delavcev, in olajšave zadnjih let glede dolgotrajnega neugodnega vremena so se razpasle kar v nekatere razvade, ki so postale že žalosten znak sedanje materialistične dobe. Ljudje božji! Stari Bog še živi, ne noračujte se na tako izziivalni način iz njegove nedelje, ki si jo je pridržal v svojo čast! Ali je bilo letos potrebno spravljati krmo ob nedeljah, ko je bilo zadosti lepega časa skozi teden? To velja po večini tudi za Urbančane in naše sosedje, ki so vozili kljub stanovitnemu vremenu krmo skozi našo faro ob nedeljah. Dragi! Ali ni to črna nehvaležnost napram Bogu, ko je nam letos tako lepo blagoslovil naše pridelke, dal toliko lepega vremena, nas obvaroval toče in drugih nesreč, medtem ko smo imeli priliko čitati o težkih nezgodah, ki so zadele druge kraje, zlasti toča v okolici Ruš, Radgone in še drugod po Sloveniji. Ali ni to resen opomin za nas, da v bodoče nedelje in praznike posvetimo Bogu v zahvalo, da nas je obvaroval uim in nesreč na polju in drugod povsod. Pa tudi iz drugega stališča je lepše, da se nedelja smatra za počitek. Mislim, da se skozi teden dovolj nadela, kdor ni lenuh! Zato nazaj na pravo pot in Bog bo zopet nam prižan!

Sv. Ana v Slov. gor. Sramota je za našo anovsko župnijo, da tudi pri nas ima dohod in prostor demokrasko časopisje (»Domovina«, »Kmeti list« in tudi »Jutro« se potika okoli). Naročniki demokraskih listov se nekako sramujejo njihovega časnika, ga zgrabijo tako kakor mačka miš in ga hitro vtaknejo v žep, da ne bi nihče videl. Mi naročniki katoliških listov pa si upamo očitno

»sprejeti naš list in ga ne skrivamo. Mi se ga sicer veselimo, kaj nam prinese« »Slovenski Gospodar« novega. Krščansko časopisje zasluzi, da mu damo naše zaupanje, demokraskemu lažnjivemu časopisju pa kliče mo: Pojdi, odkoder si prišlo, da te pošteno ljudstvo ne bo prebiralo več!

Marija Snežna na Velki. Žalostno so zapeli naši prelepi zvonovi mrtvaško pesem in oznanili, da se je zopet ločila ena duša iz tega sveta. Položili smo k večnemu počitku nad vse priljubljeno mater in gospodinjko Rozalijo Ferlinc, p. d. Standerfarco. Zjutraj je bila še pri delu, popoldne ob štirih pa je bila že mrlič. Bila je nad vse dobra mati siromakom, dala je vsakemu streho in okrepčilo. Ni odišel nobeden iz hiše, je bil znani ali nepoznani, da bi mu ne bila postregla. Pogreba se je udeležilo mnogo ljudstva od blizu in daleč, celo iz Nemške Avstrije so prišli župani. Iz hvaležnosti do tebe ti kliče mo: Bog ti povrni stotero! Na svidenje nad zvezdami!

Gornja Ponikva. Prosvetno društvo vpripori v nedeljo, dne 16. t. m., ob treh popoldne komedijo v 3 dejanjih »Zvití Scapine« ali »Les fourberies d Scapine«. Vsaka reklama za to igro je odveč. Kajti, ne pozabite, da je Moliere eden največjih svetovnih komikov. Naš Scapin se postavi v vsako pozico in pri tem ti uganja take burke, da se mu mora vsak brez izjeme od srca smejati. Samo pridite in prepričajte se o tem! V pavzah pa nas bodo kratkočasili tamburaši. — Pozdravljeni!

Porota.

Mariborska porota.

Uboj. V pondeljek je začela v Mariboru jesenska porota. Kot prvi je dajal odgovor pred porotniki 19letni Anton Kosec, sin posestnika od Šent Lovrenca v Slov. gor. Letos dne 1. julija je po maši z nožem obdelal Alojzija Majcen, ki je tri dni po tem žalostnem dogodku umrl. Raztelesenje je dokazalo, da je dobil pokojni osem ran in eno posebno veliko v trebuh, in je na teh posledicah tudi umrl. Obtoženi se je izgovarjal s silobranom, a je potrdilo 12 prič ravno nasprotno. Obsojen je bil radi uboja na tri leta težke ječe.

Uboj. Dne 8. junija t. l. sta se podala na nabor v Slov. Bistrico obdolenec Rudolf Doberšek in ubiti Fran Avguštin. Doberšek je vzel s seboj od doma dolg kuhinjski nož. Na cesti proti Vrhlogi je napadel Doberšek naenkrat Avguštin, ki se je branil le z lato, katero je vzel seboj iz Črešnjevca in se upiral na njo. V jarku ležečega Avguština je zabodel obdolenec devetkrat in so povzročile rane smrt. Rudolf Doberšek je bil obsojen na šest let težke ječe.

Smrtna obsodba. Dne 24. maja t. l. zvečer so se vračali iz vinograda domov 29letni Karl Coter, 30letni Ludvik Breg in posestnik iz Svetincev J. Šlajfer. Karl Coter bi bil rad Šlajferjevo hčerko za ženo, a ga oče ni maral. Breg je pa bil Šlajferjev viničar. Obtožnica dolži Brega, da je podrl Šlajferja na tla, Coter ga je obdeloval s krampom ter kolom. Tudi Breg ga je parkrat lopnil. Ko je Šlajfer že izdahnul, mu je porinil Coter kos lesa v usta. Po zločinu je oropal umorjenega ure, veržice, samokresa in denarnice. Skupno z Bregom sta na-